بابانی یوقدر بیت ای برادر بی نهایت درگهیست • در هر آنجا میرسی بالله مایست
جمال کعبه مگر عذر رهروان خواهد • ای سالک لرک عذرنی مگر کعبه نک جمالی ایسته
که جان زنده دلان سوخت در بیابانش • که زنده دل لرک جانی انک بیابانده
یانمشدر مراد کعبه دل یعنی جناب قدسدر سالک لری وار آه عشقدن حددن زیاده زحمت
چکدیلر لیکن وصال جانان ایله تلاقی و عوض ایلر دیمکدر • بدین شکسته بیت
الحزن که می آرد • بو بیت الحزن شکسته سنه کیم کتورر • نشان یوسف دل از چه
زنخدانش • دل یوسفنک نشانی انک زنخدانی چاهندن مراد غلبات عشقدن
و تفکرات و دل عاشقدن اثر ناپیدا اولدیغنه اشارتدر • بگیرم آن سر زلف
و بدست خواجه دهم • اول زلف او جنی طوترم و خواجه نک الینه ویررم • که
داد من بستاند ز مکر و دستانش • که انک مکر و حیله سندن بنم دادیمی آله کمراد
سلوکی عشقدن ظلمت کونک شکلاتنی وصاله حجاب اولدیغی مرشده عرض ایتدیکنی
بیاندر • سحر بطرف چمن می شنیدم از بلبل • سحر وقتی چمن طرفنده بلبلدن
ایشتدم • نوای حافظ خوش لهجه خوش الحانش • الحانی خوش سوزی خوش
حافظک نواسی مراد مرشددن کندو شعرلرینی استماع ایتدوکنی بیان در بو تاویل دن قطع
نظر معنای منطوقیسی مراد اولنمق جایزدر یعنی حافظک اشعاری سویله لطیف در که
بلبل لر شوقلرندن اوقورلر ولد ایضا من خرابم ز غم یار خراباتی
خویش • بن کندو خراباتی یارمک غمندن خرابم • میزند غمزه او ناوک غم
بر دل ریشم • انک غمزه سی مجروح کوکلم اوزره غم ناوکنی اورر یار خراباتیدن
مراد مرشد کاملدر مثنوی خرابات شدن از خود رهاییست • خودی
کفرست اگر خود پارساییست • نشانی داده اند از خرابات • که
التوحید اسقاط الاضافات • خرابات از جهان بی مثالیست • مقام
عاشقان لاابالیست • گر چلیپا سر زلفش زهم بگشاید • اگر چلیپا
زلفند

دلشان

سنی

سنی پریشان ایده • بس مسلمان که شود فتنه بر آن کافر کیش • چوق مسلمان
که اول کافر مسلکک مفتونی اولور مراد معشوقک حددن زیاده اولان حیله
و مکرنی بیان در سر زلفدن مراد ظلمت کونی اولق اضلال در که کافر کیش
اولمسی چونکه کندک ضلالتنه سبب اولدیغندن اوتری اول • تا تو بپیوستم
بود از غیر تو ببریده ام • سکا واصل اولدم سندن غیریدن منقطع
اولدم • آشنای تو ندارد سر بیگانه و خویش • سنک آشناک اجنبی
و خصم هوسی طوتماز خطاب خدایه در • بعنایت نظری کن که من دلشده را
عنایت ایله بر نظر ایله زیرا بن عاشقک • نرود بی مدد لطف تو کاری
از پیش • سنک لطفنک مددی سز بر ایش ایلرو کتمز مراد خدانک لطف و عنایتی
سز حصول مرام میسر اولمدیغنی بیان در • آه اگر پادشه ملک ملاحت
چه شود • آه ای ملاحت ملکنک پادشاهی نه اولور • گر لب لعل تو
ریزد نمکی بر دل ریش • اگر سنک قرمزی لبک مجروح کوکل اوزره بر تمک
دوکه مراد خدادن فیض طلبی در خطاب خدایه اولمق دوشنی در •
خرمن صبر من سوخته دل داد بباد • بن سوخته دلک صبری خرمنی باده
ویردی • چشم مستان که بگشاد کمین از پس و پیش • سنک مست چشمک
کر آردن و اوکدن پوسی آچدی مراد تاثیرات ذات کندوسنی بی صبر ایتدوکی
اشعاردر • ترکهی بر دل حافظ بنه از آن حقه نوش • اول نوشی حقه سندن
حافظک کوکلی اوزره بر مرهم قو • که جگر خون شد از آن غمزه چون نیشتر
و نیش • زیرا اول نیشتر و نیش کبی غمزه دن جگر خون اولدی مراد اثر جلال
دن مجروح اولمش کوکلی نه کلمات الهیه دن درمان طلب ایتدوکی اشعاردر
حقه نوشدن مراد دهان در که بوندن صنعت تکلم مراد در ولد ایضا
چو جام لعل تو نوشم کجا بماند هوشم • چونکه سنک لعلک جامنی نوشی

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)